

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Capvt XXXII. Sacra imperatoria missa Alexandriam ad Cyrillum episcopum,
& episcopos metropolitanos prouinciarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.
 *παρασι-
 λητος
 *εως
 *ε. 154-
 μηρη

καὶν, εἰ μὴ πᾶν μὲν λυπηρὸν καὶ
 ταραχῶδες πάσης, ὅτι δὲ πῶ
 τῶ ζητυμῶν ἐβλῆσαν ἐλθοῖς ἐδε-
 λοντῆ. καὶ γὰρ αὐτὸ οὐτὸ δόξας οὐτε οἰ-
 κεία *πεπληγμένον λύπη, οὐτέ τι-
 νι δυσμενῶν ἄρα τὸ παροῦσιν,
 ταῖς τῆς γεροντοῦ σκληροῦ μὲν καὶ
 παραλόγως, *ὅμως δὲ ὑπὲρ δόξης
 πεποιθέναι, καὶ ταῖς ἐξῆς ἐδέλινον ἐν-
 δίκως, οὐ γὰρ αὐτὸ ἐπέρας *ἐδέλοντες
 ἀεξόμεθα.

recuperaturum confidas, quam
 omni turbatione & animorum a-
 gritudine sedata, ad proposita-
 rum quaestionum discussionem
 vltro accurreris. Etenim hac fa-
 ctione, quæ pro tuenda opinione
 acerbe quidem inconsulteque
 abs te iam gesta sunt, nullo tamen
 priuato dolore percussus, neque
 alicui præter decorum infestus
 admisisse, & quæ adhuc reliqua
 sunt, legitime transigere velle cen-
 seberis. Neque enim nos, si secus
 facere volueris, sustinebimus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ΄.

CAPVT XXXII.

Θεῖον γράμμα δόξα λαὸν ἐν Αλε-
 ξανδρεία Κυρίλλῳ Ἐπισκόπῳ,
 καὶ τοῖς κτ' ἡρώσιν τῶν μη-
 τροπόλεων Ἐπισκό-
 ποις.

Sacra imperialia missa Ale-
 xandriam ad Cyrillum episco-
 pum, & episcopos metro-
 politanos prouin-
 ciarum.

Αὐτοκράτορες Καίσαρες, Θεοδόσιος,
 καὶ Οὐαλεντινιανός, νικηταί,
 ἑταίμοιχοι, μέγιστοι, ἀεισέβαστοι
 Αὐτοῦχοι, Κυρίλλῳ Ἐπισκό-
 πῳ.

Imperatores Cæsares, Theodo-
 sius & Valentinianus, vi-
 ctiores, triumphatores, ma-
 ximi, semper Augusti, Cyril-
 lo episcopo.

ἩΡΤΗΤΑΙ τῆς εἰς θεὸν βίσε-
 ρείας ἢ τῆς ἡμετέρας πολιτείας
 κατὰσας, καὶ πολὺ ταύτης ἐνεστὶ τὸ
 συμφέρες τῷ παροῦσι. ἔχεται γὰρ
 ἀλλήλων, καὶ ἐκατέρω τῆς ἐκατέ-
 ρας σιωπῶνται παροῦσιν ὡς πῶ
 μὲν ἀληθῆ θρησκείαν τῆ δικαιοπρα-
 γία, πῶ δὲ πολιτείαν ἰσὺ ἀμφο-
 τέρον συγκροτουμένῳ ἐκλάμπειν.
 βασιλεύειν οὐκ ἐταγμένοι παρὰ
 θεοῦ, σὺδραμοὶ τε τῆς τῆς ἰσῆ-
 κῶν βίσερείας τε καὶ δικαιοπρα-
 γίας, ἀρραγῆς αἰετὸ παρο-
 σφύες πύτων φυλάττομεν, τῆ τε
 παροῦσιν καὶ ἀνδραποῖς μεσιτῶντες.
 Concil. Tom. 5.

PENDET a religione qua
 Deus colitur, nostræ reipubli-
 cæ status; multa que inter hunc
 & illam cognatio ac familiaritas
 intercedit. Nam & connexa inter
 se sunt, & vtrumque prosperis al-
 terius successibus incrementa su-
 mit: vt vera quidem religio per
 vitam inculpate actam, ipsa vero
 respublica constans ex vtriusq; flo-
 rescat. Cum itaque Deus impe-
 rii habenas nobis tradiderit, iis-
 que qui imperio nostro parent,
 pietatis & vitæ recte instituendæ
 vinculum nos esse voluerit; ha-
 rum inter se societatem indi-
 uulsam conseruamus, Dei prou-
 dentia hominumque sequestres.
 Hhh

& illius quidem ministri sumus ad propagandam rempublicam: subditos vero omnes, vt ita dicam, iustrantes, illud curamus vt pie credant, vitamque vt pie credentes decet, instituant: denique vtrique, quam par est, curam impendere non desistentes. Fieri enim non potest, vt qui alteri serio inuigilant, alterius curam negligant. Ante omnia operam damus, vt ecclesiasticus status eiusmodi sit, qui & Deum deceat, & temporibus nostris quam maxime congruat; idemque ex omnium concordia & consensione suam tranquillitatem obtineat; tum per ecclesiasticarum controuersiarum pacem, a turbis & seditionibus liber existat: tum demum vt pia religio ab omni omnino nota & reprehensione immunis perseveret; eorumque vita, qui vel inter clericos censentur, vel magno quoque sacerdotio funguntur, omni prorsus nauo & culpa vacet.

Hæc porro considerantes per Dei amorem & piorum animos mutua caritate coniunctos obtineri posse, sæpenumero iam ante ob ea quæ acciderant, religiosam sanctissimorum episcoporum vnde quaque in vnum coactorum Synodum necessariam iudicauimus. Hactenus tamen ne eorum pietati molestiam exhiberemus, cunctatiores hac in re fuimus. At nunc vero tam ecclesiasticarum, quam quæ hisce cohererent, publicarum rerum controuersia eam vsque adeo necessariam declarat, vt omitti nullo modo queat. Quamobrem ne illa, quæ ad præsentem rerum tantopere vtillum inquisitionem spectant, si negligentius curentur, in peius incrementa sumant (id quod a temporum nostrorum

κακείνη μὲν ἰσορρογῶμεν εἰς τὴν τῆ πολιτείας αὐξήσιν διὰ πάντων ὅ, ὡς εἰπεῖν, τῆς ὑπὸ κλάων γυγῶμενοι, ἔστιν ἄσεβειν τε ἐ πολιτὶβίεσσι καὶ ἄσεβείσι πρέπον παρασιβύλομεν ἑκατέρω τε δέοντως ὀπμιελοῦμενοι οὐδὲ ἄν ἐνεστὶ τ' αὐτέρου μεταπιούμερον, μὴ ὁμοίως καὶ τῶ ἑτέρου φρονήσιν· σπουδῶν ἡδέμθα πρὸς τῆς ἄλλων, τὸ τὴν ἐκκλησιαστικῶν κατὰ σασιν θεῶν πρέπουσαν, καὶ ποῖς ἡμετέροις πρὸς φρον διαμῦναι καμροῖς ἔχον τε ἐκ τῆς τῆς πάντων ὁμοιότητος τὸ ἀπ' ἑαυτῶν, καὶ διὰ τ' ἐν ποῖς ἐκκλησιαστικοῖς πρὸς ἡμῶν εἰρήνης τὸ ἀσασίαν· πρὸς εἶναι τε τῆ ἄσεβεία θρησκεία τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸν εἰς κληρον, τὴν τε μετὰ ἡμῶν ἰερασιώων τελοῦντας, πάσης τῆς καὶ βίβι μέρμερος ἀπὸ ἀλλήλων.

Ταῦτά τε σωροφῶντες διὰ τῆς εἰς θεὸν ἀγάπης, καὶ τῆς φιλαλληλου γνώμης τῆ ἄσεβουώτων κρατιώεσσι, πολλάκις μὲν ἤδη διὰ τὰ καμρον συμπεσόντα ἀναγκάμεν τὴν ἀπαταχόθεν ἀγνοώτων ὀπισκοπῶν θεοφιλῆ σιῶσδον ἡρησάμεθα. ὀκνηρότεροι δὲ ὁμῶς πρὸς σκυλμῶν τῆς ἀπάν ἄσεβείας γερόμεν. διὰ τῆ νῦν ἀναγκάων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ τῆς ταῦταις σωρημμένων ὀμοσιῶν χροῶν ζήτησις χροῶδεσσι τὴν καὶ ἀπαραίτητον ταῦτῶν ἀπέδειξεν. ὀθεν ὡς ἀμὴ τὰ πρὸς κλημῶν τῆς οὐτω χροῶσιμων ὀξεῶσεως ἀμολούμεθα τὴν ὀπὶ τὸ χροῶν λάβοιροπῶν ὀπρὸ ὀστὶ τῆ ἡμετέρων καμρών

ANNO CXXXIII 431

ANNO CHRISTI 431.

Βίσεβείας ἄλλοτερον φρονήσις ἢ σὴ
θεοσεβεία μὲν τὸ ἴππὸν σωθεῖσθαι εἰ-
ρηθῶν ἄγιον πάρα εἰς τὴν Ἐφεσίων τῆς
Ἀσίας ᾠρα γυμνάσιον κατ' αὐτὴν τῆς
ἀγίας πεντηκοστῆς ἡμέραν, ὀλίγοις, ὁ-
σοις ἀν' ὁδομασίαν, ἐκ τῆς αὐτῆς
πεταγμένης ἐπαρχίας ἀγιωτάτους
ἐπισκόπους εἰς τὴν αὐτῆς συνδραμεῖν
ᾠρασκιδάσασα ὡς ἐκ τῶν ἑρκοῦ-
τας τῆς κτ' αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀγιω-
τάτης ἐκκλησίας, καὶ τῶν τῆς συνόδου
ἐπιπέδους, μηδαμῶς ἐλλείψαι.

Γέγραπται γὰρ τὰ ἴσα παρὰ τῆς ἡμε-
τέρας * γαλιωτίουτος πρὸς τὸν πρῶτον
λεχθείσης ἀγιωτάτης συνόδου
τοῖς θεοφιλέσι ἐπισκόποις τῆς ἀπαι-
ταρῶν μητροπόλεων ὡς ἐκ τούτου γυμο-
νίου πλὴν τε ἐκ τῆς ἀμφισβητουμέ-
νων συμβαίνουσας ταραχῶν καὶ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν κανόνων διαλυθῆναι,
καὶ τῆς ἴππὸς οὐ θεόντως γυμονίους δι-
δῶναι διόρθωσιν τῆς πρὸς θεὸν βίσε-
βείας, καὶ τῆς δημοσίων λισιτελείας ὑ-
πὸ τῆς βέβαιον. δηλαδὴ μηδε-
μίας πρὸς τῆς ἀγιωτάτης συνόδου, καὶ
τῆς μέλλοντος πρὸς αὐτῆς κοινῆς ἡφῶ
ἐφ' ἅπασιν διδάσκειν πύπου, κερνοτομίας
ἰδίᾳ πρὸς ἄλλων γυμονίους. Ἐπεπίσ-
μιθα μὲν ἕκαστον τῶν θεοφιλεσάτων
ιερέων, γρόντας ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ
οἰκουμηνικῶν πρᾶγματων χάριν τῆς
ἀγιωτάτης συνόδου πύπου ἡμῶν τῶν
δεσποσίου κατεπίγεισθαι, συνδρα-
μεῖν δὲ σπουδαίως, τοῖς οὕτως ἀνα-
καίμοις καὶ εἰς θεοδ' ἑρέσκων φθάνου-
σι τὰ διωκτὰ συμβαλούμενοι. καὶ
ἡμῶν δὲ πύπου πολλῶν ποιούμενοι
φρονήσας, διπλομηπῶσθαι οὐδένα
φορητῶς ἀνέξομεθα. οὐδεμίᾳ τε
ἔξει πρὸς θεόν, οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς

Concil. Tom. 5.

pietate alienum est) tua pietas,
Deo bene propitio, operam da-
bit, vt sacrosancto proximo Pa-
schate elapso, ad ipsum sacrae Pen-
tecostes diem ad Ephesiorum A-
siae ciuitatem accurrat, nonnul-
losque, quos nimirum idoneos
iudicabit, sanctissimos prouinciae
suae episcopos simul eodem secū
adducat: ita vt neque qui fatis sint
sanctissimis eiusdem prouinciae
ecclesiis, defint, neque ii rursum
qui ad eam rem apti censebuntur,
in sacra Synodo defiderentur.

De hac autem sanctissima Syno-
do nostra serenitas ad omnes om-
nino Deo dilectos episcopos me-
tropolitanos literas scripsit; quo
nimirum hac tandem ratione tur-
bae, quae ex multis dissidiis & con-
certationibus hinc inde enatae
sunt, secundū ecclesiasticos cano-
nes consopiantur; & illa praeterea
quae parum decenter haecenus ad-
missa sunt, corrigantur; & pietatis
denique, quae in Deum est, publi-
caeq; vtilitatis firmitati cōsuletur.
Nulla interim ante sanctissimam
coactā Synodum, communemq;
eiusdē, quae de omnibus dabitur,
sententiam, facta priuatim a qui-
buscumque innouatione. Omni-
no autem persuasum habemus,
neminem ex Deo deuotissimis e-
piscopis fore, qui simulatque re-
rum ecclesiasticarum, atque adeo
negotiorum totius orbis gratia,
nostra hac sanctione sanctissimā
Synodum vehementer sollicitari
intellexerit, non propere studiosē-
que occurrurus, rebusq; tanto pe-
re necessariis, ac Deo vsque adeo
gratis pro virili consulturus sit.
Nos quoque harum rerum curae
sedulo incumbētes, nullum aequo
animo abesse sinemus: nec vllam
ille vel apud Deum, vel apud nos

H h h ij

habiturus est excusationem, qui statim impigre secundum significatum tempus ad destinatum locum præsto non fuerit. Enimvero quicumque ad sacerdotalem Synodum accitus alacriter non accurrit, is sane conscientia minus sinceræ se esse ostendit. Deus in multa tempora incolumem te conferuet, sanctissime piissimeque pater. Datæ Constantinopoli XIII. kalend. Decembris, consulatu dominorum nostrorum semper Augustorum, Theodosii quidem XIII. Valentiniani vero III.

ἀπολογίῳ, ὁ μὴ ἀφραζήματα καὶ ἄφορε-
δέντα τόπον αὐτοδαιώς παραχρῆ-
μα. καὶ γὰρ ὁ καλούμενος εἰς ἱε-
ρατικὴν συνέδρον, καὶ μὴ αὐτοδαιώς
σωτηρέζων, ἐκ * ὁρῶν ἐξείδενται * ἐπι-
συνειδήσεως. ὁ θεὸς σε διαφυλάττει
χρόνοις πολλοῖς, πᾶτερ ὁσιώτατε καὶ
δυσσεβέστατε. Ἐδόθη τῇ περὶ δεκα-
τείων καλανδῶν Δεκεμβριανῶν ἐν
Κωνσταντινουπόλει, ὑπατεία τῆς δε-
σποτῶν ἡμεῶν Θεοδοσίου καὶ τελοσκα-
δέκατον, καὶ Οὐαλεντινιανῶν καὶ τε-
τον, τῆς αἰωνίων Αὐγούστων.

Lectis hisce literis, acta sunt quæ habentur in commentariis, gesta Ephesi a sancta & generali Synodo propter impium Nestorium congregata.

Καὶ ἀναγνωθεῖσιν, περὶ ἅπασιν
τὰ ὑπομνήματα, περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπι-
στάσει τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμε-
νικῆς συνέδρου ἐνεκεν τῆς διασθεῖς
Νεστορίου.

CAPVT XXXIII.

Cyrilli epistola prima, e Rhodo ante Synodum scripta.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λγ'.

Πρὸ τῆς συνέδρου Ἐπιστολὴ Κυ-
ελλοῦ ἀπὸ Ρόδου
περὶ τῆς.

Presbyteris, diaconis, populoque Alexandrino, dilectis desideratissimisque, Cyrillus in Domino Sal.

Κύριλλος πρεσβυτέροις, καὶ διακό-
νοις, καὶ λαῷ Ἀλεξανδρείας, ἀγα-
πητοῖς καὶ ποθνοτάτοις ἐν κυριακῇ
χαίρειν.

GRATIA & benignitate Christi saluatoris nostri magnum latumque pelagus emensi, incolumes Rhodum peruenimus, ea ventorum lenitate prosperitateque vsi, vt totam illam navigationem citra omnem timorem, omneque vitæ discrimen peregerimus. Quare Deum glorificantes, debitasque gratiarum actiones eidem persoluentes, cum prophete-

ΧΑΡΙΤΙ καὶ φιλικῶς τῆς
πάντων ἡμεῶν σωτῆρος Χει-
σοῦ καὶ πλάτῃ καὶ μέγα διενεξάμε-
θα πέλαγος ἀπαλοῖς τε καὶ ἡμε-
ροτάτοις πιδύμασιν, ὥστε διὰ
φόβου καὶ κινδυνῶν παντῶν
πλοῦν ἐξερύσαντας ἀφικέσθαι εἰς
τὴν Ροδίαν, διὰ ξολογῶν τῶν θεῶν,
καὶ λέγοντας μὲν τῆς τῆς ψάλλον-